

бено от Югоизточна Европа) са съставна и значима част от тези нови миграционни потоци към Западна Европа.

Истинските размери на тази 'скрита' трудова мобилност, преминаваща постепенно в трайна 'явна' миграция, е трудно да се установят, и липсата на точни официални данни се оказва удобен повод за нейното прикриване, макар че тя е публична тайна за всички (и на Изток, и на Запад). Понякога се стига даже до курioзни случаи в стремежа да не се дава гласност за неща, които са добре известни за цялото общество. При Преброяването на населението в България през 2001 г. бе отчетено, че в страната живеят общо 7 928 901 души, като бяха "преброени" всички, които официално имат адресна регистрация в България, без да се взема предвид дали в момента са в страната или са някъде в чужбина. Три години по-късно (края на 2004 г.) обаче избухна голям публичен скандал, защото се оказа, че броят на лицата в трудово-способна възраст, неплащащи редовно (или въобще не плащащи) своите вноски в Националния осигурителен институт и Здравната каса, е 1 414 270 души (повече от една трета от тази категория население), и независимо от нееднократното продължаване на сроковете за издължаване, този брой продължава да се колебае над 1 милион души. В тази цифра влизат различни категории население, но едва ли може да има съмнение, че огромната част от тях са работещите (под различни форми) и живеещите (поне за определени периоди от време) на Запад.

При Преброяването на населението, проведено през 2011 г., макар и да бе въведено правилото при над шестмесечен период на престой извън България българските граждани да не бъдат отчитани при Преброяването, това не промени ситуацията (огромна част от работещите в чужбина се прибират в България поне веднъж годишно по време на някои от празничните отпуски).

Ролята на тези трудови мигранти в цялостния икономически живот на страните от Западна Европа е от съществено значение (особено в някои сфери), което и обяснява защо в много слу-